एतावदुक्त्वा तनयामृषीनाह महीधरः ।
इयं नमति वः सर्वांस्त्रिलोचनवधूरिति ॥ ८९ ॥
ईप्सितार्थक्रियोदारं ते ऽभिनन्द्य गिरिर्वचः ।
आशीर्भिरिधयामासुः पुरःपाकाभिरम्बिकाम् ॥ ९० ॥
तां प्रणामादरस्रस्तजाम्बूनदवतंसकाम् ।
अङ्कमारोपयामास लज्जमानामरुन्धती ॥ ९१ ॥
तन्मातरं चाश्रुमुखीं दुहितृस्नेहविक्लवाम् ।
वरस्यानन्यपूर्वस्य विशोकामकरोद्गुणैः ॥ ९२ ॥
वैवाहिकीं तिथिं पृष्टास्तत्क्षणं हरबन्धुना ।
ते त्र्यहादूर्ध्वमाख्याय चेलुश्चीरपरिग्रहाः ॥ ९३ ॥
ते हिमालयमामंत्र्य पुनः प्राप्य च शूलिनम् ।
सिद्धं तस्मै निवेद्यार्थं तद्विसृष्टाः खमुद्ययुः ॥ ९४ ॥

---

89. Haec cum ad filiam dixisset, ad sapientes locutus est Mons: ,,Haecce ,,vos omnes salutat Dei trioculi sponsa!"

90. Illi gaudentes Montis sermone, qui desiderii expletione eximius erat, Ambikam cumulabant benedictionibus, quae maturitatem prae se ferebant.

91. Arundhatis in gremium suscepit pudibundam illam, cuius aureae inaures venerabunda inclinatione delapsae erant;

92. Illiusque matrem, lacrimas fundentem, filiae amore agitatam, dolore liberavit virtutibus sponsi, qui non aliam ante habuerat sponsam.

93. Exinde a Sivae affine de nuptiarum die interrogati, post tres dies illum futurum dixerunt, abieruntque cortice induti.

94. Postquam Himálaya relicto ad Deum tridentigerum reversi huic rem perfectam nuntiassent, ab illo dimissi ascenderunt in coelum.